

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 95 - Forslag til Lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om en børnefamilieydelse og lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister (Effektivisering af inddrivelsen af gæld til det offentlige).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 25. januar 2011.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nick Hækkerup (S).

Troels Lund Poulsen

/Kaj-Henrik Ludolph

Spørgsmål:

Vil ministeren uddybe lovforslagets bemærkninger og redegøre mere udførligt for, hvordan bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler, der muliggør særskilt lønindeholdelse af beløb til dækning af kontrolafgifter m.v. og dækningsrækkefølgen for denne, tænkes udmøntet og anvendt i praksis, og hvordan der vil blive taget hensyn til økonomisk/socialt dårligt stillede skyldnere, så det sikres, at forslaget ikke kommer til at ramme socialt udsatte familier og får en social slagside ?

Svar:

Den særskilte lønindeholdelse angår kravstyper, som retspraksis har fastsat som forpligtelser, der skal afholdes af en skyldners rådighedsbeløb. Disse krav er i øvrigt kendetegnet ved, at skyldner – også selvom man tilhører lavindkomstgruppen – helt kan undgå restancen, nemlig ved blot at overholde reglerne, eksempelvis betale p-afgiften. Der er således ikke tale om, at skyldner uforvarende har pådraget sig restancen.

Regelsættet forventes at blive udformet således, at der vil ske lønindeholdelse med et mindre månedligt beløb, uanset om skyldners indkomst ligger under tabeltrækket/betalingsevnen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1. Dette betyder også, at der vil blive iværksat særskilt lønindeholdelse over for de lønmodtagere, der alene har en indkomst, der normalt er undtaget fra lønindeholdelse efter bekendtgørelsens § 12.

Da restanceinddrivelsesmyndigheden skal varsle en særskilt lønindeholdelse, og herunder oplyse hvilket beløb, der forventes lønindeholdt, vil skyldner have mulighed for at fremkomme med indsigelser mod f.eks. størrelsen af det lønindeholdte beløb.

Hvis skyldner fremkommer med indsigelser, skal restanceinddrivelsesmyndigheden foretage en vurdering af, om retsplejelovens § 509 overholdes, d.v.s. vurdere om der er overladt tilstrækkeligt til, at skyldneren kan opretholde en beskeden husførelse og levefod, efter at den særskilte lønindeholdelse er trukket, jf. i øvrigt spørgsmål 5.

Regelsættet i inddrivelsesbekendtgørelsens kap. 6 om betalingsevnevurderinger vil ikke gælde i disse sager, og det forudsættes derfor, at vurderingen skal foretages på det foreliggende grundlag.

Viser restanceinddrivelsesmyndighedens vurdering, at skyldner, såfremt den særskilte lønindeholdelse iværksættes, udsættes for velfærdstruende omstændigheder, f.eks. at skyldner blive ude af stand til at betale husleje, kan der bevilges henstand.

Endelig kan jeg oplyse, at selvom udgangspunktet er, at skyldner skal kunne dokumentere de velfærdstruende omstændigheder, vil der dog være forhold, der ikke kan dokumenteres, og derfor vil sagsbehandleren undtagelsesvis efter en konkret vurdering pr. kulance kunne yde skyldneren henstand.